

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Malom Lošinj
Riva Lošinjskih kapetana 14
51550 Mali Lošinj

Poslovni broj: Ovr-516/2021-

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Malom Lošinj, OIB 55466384631, po sucu ovog suda Tomislavu Stoparu, kao sucu pojedincu u ovršnom postupku ovrhovoditelja Koneksije d.o.o. Mali Lošinj, Zagrebačka 2, OIB 49535839813, zastupanog po punomoćniku Mariu Gerstner, odvjetniku iz Kutine, protiv ovršenika V.T.I.M. d.o.o. Nerezine, vrućić 31b, OIB 94486703778, zastupanog po punomoćniku Mariju Bezić odvjetniku iz Rijeke, radi ovrhe na nekretnini, donio je 21. svibnja 2021.

ZAKLJUČAK

Određuje se vanjsko uredovanje – procjena vrijednosti nekretnine ovršenika označene kao k.č.br. 181/4 u naravi pašnjak, k.č.br. 181/9 u naravi pašnjak, k.č.br. 181/11 u naravi pašnjak i k.č.br. 181/12 u naravi kuća, sve upisano u z.k.ul. 1540 k.o. Nerezine, te k.č.br. 181/10 u naravi stambena zgrada Vrućić 31B površine 160 m² i dvorište površine 446 m² upisano kao etažno vlasništvo s određenim omjerima i to

- 1. suvlasnički dio: 1703/1000 etažno vlasništvo (E-1) 1. s kojim je neodvojivo povezano pravo vlasništva posebnog dijela zgrade i to stan u prizemlju zgrade u diobenom elaboratu označen je oznakom "STAN1" žutom bojom, koji se sastoji od ulaznog prostora, kuhinje, dnevnog boravka i blagovaonice, sobe kupaonice ukupne površine 41,43 m², a sastavni dio stana su pripadci terasa, kućni vrt, spremište oznake D i parkirno mjesto oznake PM4, sve označeno žutom bojom ;
- 2. suvlasnički dio: 2516/1000 etažno vlasništvo (E-2) 1. s kojim je neodvojivo povezano pravo vlasništva posebnog dijela zgrade i to stan u prizemlju zgrade, u diobenom elaboratu označen oznakom "STAN2" i plavom bojom, koji se sastoji od ulaznog prostora, kuhinje, dnevnog boravka i blagovaonice, dvije sobe, kupaonice, hodnika i izbe, a sastavni dio stana su pripadci: terasa, dva kućna vrta, staza, spremište oznake A i parkirno mjesto oznake PM2, sve označeno plavom bojom;

- 3. suvlasnički dio: 1894/1000 etažno vlasništvo (E-3) 1. s kojim je neodvojivo povezano pravo vlasništva posebnog dijela zgrade koji predstavlja samostalnu cjelinu i to dvoetažni stan, u diobenom elaboratu označen oznakom "STAN3" i zelenom bojom, koji stan se sastoji od ulaznog prostora, garderobe, dnevnog boravka i blagovaonice, kuhinje, kupaonice, izbe, WC-a i terase na I. katu zgrade te hodnika, stepenica, dvije sobe i kupaonice na II. katu zgrade, a sastavni dio stana su pripadci nenatkrivena terasa na I. katu zgrade, spremište oznake C, dva parkirna mjesta oznake PM5 i oznake PM6 sve označeno zelenom bojom;
- 4. suvlasnički dio: 2887/1000 etažno vlasništvo (E-4) 1. s kojim je neodvojivo povezano pravo vlasništva posebnog dijela zgrade koji predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu i to dvoetažni stan, u diobenom elaboratu označen oznakom "STAN4" i oker bojom, koji se sastoji od ulaznog prostora, garderobe, dnevnog boravka i blagovaonice, kuhinje, izbe, WC-a i terase na I. katu zgrade te hodnika, stepenica, dvije sobe i kupaonice na II. katu zgrade, a sastavni dio stana su pripadci nenatkrivena terasa na I. katu zgrade, spremište oznake B i dva parkirna mjesta PM1, te oznake PM2 sve označeno oker bojom.

Ročište se određuje za dan 21. lipnja 2021. u 10,00 sati na licu mjesta u Nerezinama, Vručić 31 B.

Za vještaka se određuje Željko Jović, stalni sudski vještak građevinske struke iz Malog Lošinja, Velopin 27.

Pozivaju se stranke, punomoćnici i vještak da pristupe na zakazani očevid, a radi eventualnih primjedaba koje mogu utjecati na prometnu vrijednost nekretnina očevidu će prisustvovati i sudski ovršitelj.

Poziva se ovrhovoditelj pristupiti ročištu, te sudu pokazati predmetnu nekretninu.

Poziva se ovršenik omogućiti sudu i stalnom sudskom vještaku ulaz u predmetnu nekretninu radi pregleda i procjene, jer će se u protivnom vrijednost nekretnine procijeniti po slobodnoj ocjeni na temelju dostupnih podataka, a prema potrebi će se sljedeći očevid obaviti uz asistenciju bravara i PP Mali Lošinj.

Primitak ovog zaključka smatra se urednim pozivom na zakazano uredovanje, te su na isto dužni pristupiti stranke u postupku, odnosno njihovi punomoćnici i vještak.

Poziva se ovrhovoditelj za potrebe vještačenje uplatiti predujam od 4.500,00 kn na depozit suda broj HR0323900011300002256, poziv na broj 5-01-5162021, te

Poslovni broj: Ovr-516/2021-

da potvrdu o uplati dostavi sudu pozivom na gornji poslovni broj tri dana prije odražavanja ročišta u protivnom se isto neće održati.

U Malom Lošinj, 21. svibnja 2021.

Sudac
Tomislav Stopar

Dokument je elektronički potpisan:
TOMISLAV STOPAR

Vrijeme potpisivanja:
25-05-2021
07:53:04

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=##130048623634353636333834363331
L=RIJEKA
S=STOPAR
G=TOMISLAV
CN=TOMISLAV STOPAR

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog zaključka nije dopuštena posebna žalba.

DNA:

1. pun. ovrhovoditelja
2. pun. ovršenika
3. vještak

Broj zapisa: eb2fb-391e6

Kontrolni broj: 0d5ee-7101b-7590a

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TOMISLAV STOPAR, L=RIJEKA, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

99 PŽ-1495/2015-4

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

19-03-2018

PRIMLJENO

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Alice Pelicarić, predsjednice vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i dr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja KONEKSIJA d.o.o., OIB 49535839813, Mali Lošinj, Vladimira Nazora 36, kojeg zastupa punomoćnik Mario Gerstner, odvjetnik u Kutini, Trg kralja Tomislava 2, protiv tuženika V.T.I.M. d.o.o., OIB 94486703778, Mali Lošinj, Privlaka 21, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Vukić, Jelušić, Šulina, Stanković, Jurcan & Jabuka u Rijeci, Nikole Tesle 9/V-VI, radi isplate iznosa od 706.227,97 kn, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2783/2011-37 od 30. rujna 2014., u sjednici vijeća održanoj 21. veljače 2018.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2783/2011-37 od 30. rujna 2014. u točki I. izreke u dijelu kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ljerke Mandić u Našicama poslovni broj Ovr-65/2009 od 4. prosinca 2009. kojim je naloženo tuženiku da u roku od osam dana plati tužitelju iznos od 666.227,97 kn sa zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od 23. studenog 2009. do isplate te trošak ovrhe u iznosu od 14.846,10 kn i u točki III. izreke.

II. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2783/2011-37 od 30. rujna 2014. u točkama II. i III. izreke.

III. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2783/2011-37 od 30. rujna 2014. u dijelu točke I. izreke kojim je održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ljerke Mandić u Našicama poslovni broj Ovr-65/2009 od 4. prosinca 2009. kojim je naloženo tuženiku da u roku od osam dana plati tužitelju iznos od 9.297,02 kn sa zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od 23. studenog 2009. do isplate i sudi:

Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ljerke Mandić u Našicama poslovni broj Ovr-65/2009 od 4. prosinca 2009. u dijelu kojim je naloženo tuženiku da u roku od osam dana plati tužitelju iznos od 9.297,02 kn (devettisuća-dvjestodevedesetsedam kuna i dvije lipe) sa zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od 23. studenog 2009. do isplate i u tom dijelu odbija tužbeni zahtjev kao neosnovan.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 11.046,87 kn kao neosnovan.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 11.250,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostupanjskog suda održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ljerke Mandić u Našicama poslovni broj Ovr-65/2009 od 4. prosinca 2009. kojim je naloženo tuženiku da u roku od osam dana plati tužitelju iznos od 675.524,99 kn sa zateznom kamatom tekućom od 23. studenoga 2009. do isplate te trošak ovrhe u iznosu od 14.846,10 kn (točka I. izreke). Odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 30.702,98 kn sa zateznom kamatom tekućom od 23. studenog 2009. do isplate (točka II. izreke). Naloženo je tuženiku da tužitelju u roku od osam dana naknadi parnični trošak u iznosu od 60.543,50 kn (točka III. izreke).

Protiv navedene presude žalbu su podnijeli tužitelj i tuženik.

Tužitelj žalbom pobija odluku u točkama II. i III. izreke presude zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i povrede materijalnog prava. U bitnom smatra da je neosnovan prigovor zastare jer je najranije 28. svibnja 2013. saznao za stvarno stanje svog potraživanja. Ističe da je samo uskladio tužbeni zahtjev sa nalazom i mišljenjem sudskog vještaka. U odnosu na odluku u točki III. izreke ističe da mu neosnovano nije priznat putni trošak niti trošak provođenja sudskog vještačenja u iznosu od 6.500,00 kn. Predlaže žalbu uvažiti i pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje ili presudu preinačiti u smislu navoda u žalbi uz naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 11.046,87 kn uvećano za sudske pristojbe prema odluci suda.

Tuženik žalbom pobija odluku u točkama I. i II. izreke presude zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom ističe da se presuda temelji na ispravama koje nisu dostavljene u spis u dovoljnom broju primjeraka te jedan primjerak nije dostavljen tuženiku kako bi se na nju mogao očitovati. Radi se o građevinskim dnevnicima broj 1. i 2. koji mu nisu dostavljeni na očitovanje. Nadalje, ističe da se u presudi spominje i troškovnik radova za objekt N5 koji mu također nikada nije dostavljen. Navodi da se presuda temelji na primjerku ugovora o izvođenju građevinsko – obrtničkih radova koji je u spis predao tužitelj a koji nije potpisan od strane tuženika. Dalje navodi da je sud odbio provesti dokaz saslušanjem barem jednog od troje predloženih svjedoka koji su u vrijeme zaključenja i ispunjenja predmetnog ugovora o građenju bili zakonski zastupnici tuženika. Smatra da je time povrijeđeno načelo

ravnopravnosti stranaka. Prvostupanjski sud je doduše odredio da će saslušati jednog od svjedoka Mihaela Slemenšeka ali mu poziv nije upućen poštom sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku već je tuženiku naloženo da ga obavijesti o ročištu, a kada se on na ročištu nije pojavio zbog, kako je javio punomoćniku tuženika, drugih obveza, sud je jednostavno odbio pozvati ga na slijedeće ročište, kao i pozvati druge predložene svjedoke. U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke na kojem prvostupanjski sud temelji svoju presudu ističe da nije izrađen primjenom posebnih znanja iz građevinske struke jer je vještak u svom nalazu jednostavno zbrojio iznose iz računa i situacija koje je u spis predao tužitelj i njihov zbroj oduzeo od zbroja svih tuženikovih uplata tužitelju, što po njemu predstavlja matematičku operaciju zbrajanja i oduzimanja za što nije bilo potrebno provoditi vještačenje. Smatra da vještak nije odgovorio na postavljenu zadaću i pitanje koja je ukupna vrijednost stvarno izvedenih radova jer je nije utvrdio temeljem građevinske dokumentacije, a niti je izašao na lice mjesta kako bi utvrdio koji su radovi i u kojim količinama izvedeni. Ističe da je vještak umanjio plaćanja tuženika za 197.000,00 kn, a da je za taj iznos trebalo uvećati uplate tuženika jer je u toj vrijednosti isporučio materijal tužitelju na gradilište. Vještak nije uzeo u obzir potvrde o primitku plaćanja u gotovini koje je izdao tuženik. Nadalje ističe da vještak nije uzeo u obzir da je ugovorena klauzula „ključ u ruke“ a ne isplata prema stvarno izvedenim količinama evidentiranim u građevinskoj knjizi (koja u konkretnom slučaju i ne postoji) i da radovi nisu izvedeni u ugovorenom roku i da nisu okončani od strane tužitelja već od strane drugog izvođača u vrijeme trajanja ovog postupka, kao ni ugovorne odredbe o ugovornoj kazni, a niti iznijete prigovore o nedostacima na izvedenim radovima. U odnosu na izvanstroškovničke radove i njihovoj cijeni ističe da je nejasno koje je to troškovničke vještak uzeo u obzir pri izradi nalaza, a nije ih priložio svom nalazu pa se na njih nije mogao očitovati. Oспорava i dio odluke suda da se uplata iznosa od 70.000,00 kn ne odnosi na račun broj 17-G-2009 već na drugi račun. Zaključno ističe da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje s obzirom na to da iz isprava u spisu ne proizlazi da je izvođač izveo sve radove koje je fakturirao ili obračunao u situacijama. Predlaže žalbu uvažiti i pobijanu presudu preinačiti na način da ovaj sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti a tužitelja obveže na naknadu prouzročenog troška postupka uključujući i trošak žalbenog postupka (za sastav žalbe 9.000,00 kn, PDV 2.500,00 kn i za sudsku pristojbu po odmjeri suda).

Tužitelj u odgovoru na žalbu tuženika u bitnome ističe kako smatra da je sud u točki I. izreke pobijane presude savjesno, potpuno te nedvojbeno utvrdio činjenično stanje, a na potpuno i stvarno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo. Predlaže žalbu tuženika odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Tuženik nije podnio odgovor na žalbu tužitelja.

Žalba tužitelja nije osnovana.

Žalba tuženika je djelomično osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbama sukladno članku 365. stavku 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a), ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda

djelomično zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati iznos od 675.524,99 kn sa zateznim kamatama od dospijeca obveze (23. studenog 2009.) do isplate na ime cijene ugovorenih građevinskih radova (razlika između iznosa koji su fakturirani računima i iznosa koje je tuženik platio po tim računima) koje je izvršio na gradnji objekta tuženika u Nerezinama (u cijelosti na objektu označenom kao N6, te grube građevinske radove izvedene na objektima N4 i N5). Na ročištu 4. rujna 2014. (list 257. spisa) punomoćnik tužitelja ističe da usklađuje tužbeni zahtjev s nalazom i mišljenjem vještaka tako da od tuženika potražuje isplatu iznosa od 706.227,97 kn sa zateznom kamatom od 23. studenog 2009. Prvostupanjski sud je dopustio preinaku tužbe sukladno odredbi članka 190. stavka 2. ZPP-a.

Suprotno shvaćanju tuženika o navodima kojima dovodi u pitanje utvrđenje prvostupanjskog suda o sadržaju njegovog odnosa s tužiteljem (o radovima koje je tužitelj izveo na njegovim objektima i učinjenim isplatama za te radove i nedostacima na radovima) ovaj sud nalazi da tuženik pogrešno smatra da je prvostupanjski sud trebao prihvatiti njegov prijedlog za izvođenje dokaza saslušanjem barem jednoga predloženih svjedoka koji su u vrijeme zaključenja i ispunjenja predmetnog ugovora o građenju bili zakonski zastupnici tuženika te da je odbijanjem prijedloga sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Prvenstveno treba cijeniti da sudovi imaju pravo na ocjenu izvedenih dokaza (prema odredbi članka 8. ZPP-a) i ovlast odlučivanja o dokazima koje će izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (članak 220. stavak 2. ZPP-a) pa da postupanjem prema tim ovlastima i time što tuženik nije zadovoljan i smatra da je trebalo izvesti i druge dokaze nije počinjena niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka.

Zaključak o tome je li počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka u situaciji kada se ne prihvati prijedlog stranke za izvođenje predloženih dokaza zavisi od ocjene je li takvim postupanjem sud nezakonito (u smislu odredbe članka 354. stavka 2. točke 6. ZPP-a) uskratio stranci mogućnost raspravljanja.

U konkretnom slučaju ovaj sud smatra da prvostupanjski sud tuženika nije ničim onemogućio u raspravljanju, niti u dokazivanju njegovih prigovornih tvrdnji. Tuženik tijekom postupka nije predložio izvođenje navedenih dokaza već je tužitelj s obzirom na navode tuženika u prigovoru protiv rješenja o ovrsi (list 6. – 7. spisa) i u podnesku od 21. travnja 2011. (list 18. – 19. spisa) na ročištu 14. veljače 2012. (list 92. spisa) predložio na okolnost zaključenja pravnog posla te izvođenja radova saslušanje zastupnika po zakonu tužitelja Stipe Bilića, zastupnika po zakonu tuženika Mihaela Slemenšeka, Vanje Pušnik i Tomaža Domajnka i po potrebi izvođenje dokaza kombiniranim građevinskim i financijskim vještačenjem. U odnosu na svjedoka Mihaela Slemenšeka punomoćnik tuženika je obavijestio sud podneskom (list 254. spisa) i na ročištu 4. rujna 2014. (list 257. – 262. spisa) kako ga je navedeni svjedok obavijestio da zbog drugih ranije preuzetih obveza ne može pristupiti na ročište. U prilog tim tvrdnjama tuženik nije dostavio dokaze, a sud je na tom ročištu odbio prijedlog tuženika za izvođenje dokaza saslušanjem Mihaela Slemenšeka i Vanje Pušnik te novim vještačenjem po vještaku građevinske struke kao suvišan te zaključio glavnu raspravu. Na tom ročištu punomoćnik tuženika izjavljuje da ustraje na prijedlogu za izvođenje dokaza

saslušanjem svjedoka Mihaela Slemenška i Vanje Pušnik te novim vještačenjem po vještaku građevinske struke ali ne navodi na koju bi okolnost trebalo izvesti navedene dokaze.

Sudski vještak za građevinarstvo Mirko Eraković je po zadatku da utvrdi ukupnu vrijednost radova koje je tužitelj izveo na objektima N4, N5 i N6 na k.č.br. 2381 k.o. Nerezine, koliko je tuženik ukupno platio tužitelju za izvedene radove i da li postoji dug tuženika prema tužitelju po toj osnovi i ako postoji u kojem iznosu, obrazložio svoj nalaz i mišljenje (list 118. - 124. spisa) a jednako je učinio i na ročištu 11. ožujka 2014. (list 238. - 239. spisa) na kojem je otklonio sve primjedbe tuženika na nalaz i mišljenje. Ni ovaj sud u pisanom nalazu i mišljenju vještaka, kao ni u iskazu na navedenom ročištu, nije našao nejasnoća, nepotpunosti ili proturječnosti (članak 261. stavak 2. ZPP-a), pa je kod takvog stanja stvari prvostupanjski sud pravilno odlučio kada je odbio tuženikov prijedlog za izvođenjem novog vještačenja.

Prvostupanjski sud je s razlogom prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u kojem vještak navodi da nalaz temelji na bazi činjenica navedenih u računima i situacijama na kojima je vidljivo na što se odnose, a koje je ovjerio nadzorni inženjer odnosno predstavnik investitora (tuženik) te stoga predstavljaju dokumente na osnovu kojih je izvođač dokazivao izvedenost radova a investitor putem nadzornog inženjera potvrdio da su ti radovi u toj vrijednosti izvedeni. Naime, ni na jednom računu nije vidljivo da je formiran na bazi faznog načina izvođenja i obračuna što je uobičajeno kod ugovorenog sistema „ključ u ruke“, a ukazuje da nema niti dokaza da je nadzorni inženjer prilikom ovjere računa ovjerio i radove koje izvođač nije izveo tako da bi se po tim računima isplatio predujam za radove koje je eventualno trebalo kasnije izvesti. S obzirom na to da ne postoji građevinska knjiga iz koje bi bilo vidljivo koji su radovi u obračunskom mjesecu izvedeni i ovjereni po ovlaštenim osobama (rukovoditelj gradilišta i nadzorni inženjer) vještak smatra da se o tome (pa i tome je li u računima konzumiran princip „ključ u ruke“) može očitovati samo nadzorni inženjer, što je on učinio u svom iskazu na ročištu 26. lipnja 2014. (list 249. - 251. spisa).

Dakle, sudski vještak je svoj nalaz utemeljio na dokumentaciji ispostavljenoj tijekom izvođenja (ovjerene situacije - računi) i primopredaje radova (list 127. - 227. spisa). S obzirom na to da ne postoji građevinska knjiga iz koje bi bilo vidljivo koji su radovi u obračunskom razdoblju izvedeni, odnosno nisu tako po pravilima struke utvrđeni izvedeni radovi, očividno na licu mjesta, kako to ističe i vještak, se nisu doista mogli utvrditi drugi podaci od onih iz dostupnih pisanih isprava. Kako se stoga niti nalaz i mišljenje vještaka niti odluka ne temelji na građevinskim dnevnicima 1. i 2. ne stoji žalbeni navod tuženika da se presuda temelji na ispravama o kojima jednoj stranci nije dana mogućnost raspravljanja.

Suprotno žalbenim navodima tuženika, prema ocjeni ovoga suda, iz utvrđenog činjeničnog stanja, iako primjerak ugovora o izvođenju građevinsko - obrtničkih radova koji je dostavljen u spis (list 39. - 44. spisa) nije potpisan od strane tuženika, proizlazi pravilan zaključak prvostupanjskog suda da je tuženik kao naručitelj s tužiteljem kao izvođačem sklopio ugovor o građenju (u smislu odredbe članka 620. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima - „Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO), kojim se tužitelj obvezao izvesti građevinsko - obrtničke radove izgradnje tri objekta (N1, N2 i N3) na parceli k.č. br. 2381 k.o. Nerezine po načelu „ključ u ruke“ po potpisanom i ovjerenom troškovniku građevinsko-obrtničkih radova (za svaki objekt 1.525.000,00 kn odnosno ukupno 4.575.000,00 kn). Sklopljen je i Aneks tog ugovora (list 45. - 46. spisa).

U odnosu na radove na objektima N4 i N5 nije sporno da je na tim objektima tužitelj izveo samo grube radove specificirane u Zapisniku o primopredaji radova na izvedbi grubih građevinskih radova objekata N4 i N5 (list 139. spisa) za ugovorenu cijenu od 171.000,00 EUR (po prihvatu ponude sa priloženim troškovnikom radova za objekt N4 koji je istovjetan objektu N5 - list 80. i list 212. - 227. spisa), da je tuženik ispostavio račune broj 15-2009 od 3. kolovoza 2009. na iznos od 1.071.576,00 kn (list 137. spisa) i broj 24-2009 od 21. prosinca 2009. u iznosu od 443.999,25 kn (list 138. spisa), ovjerene od nadzornog inženjera (radovi izvedeni a cijene dogovorene između izvođača i investitora), da je tuženik po nalazu i mišljenju vještaka (list 122. spisa) platio 1.022.208,00 kn. Stoga proizlazi da je tuženik ostao za te radove tužitelju dužan iznos od 493.367,25 kn. Imajući u vidu da po pravilima struke priložene troškovnike - ponude tužitelja za izvedbu radova na navedenim objektima trebaju posjedovati tužitelj i tuženik vještak nije smatrao potrebnim priložiti ih uz nalaz namijenjen strankama. Da je tuženik posjedovao troškovnik za navedene grube radove na objektima N4 i N5 po ponudi za te radove ovjerene potpisom Vanje Pušnik i pečatom tuženika proizlazi da je ona ponudu preuzela 20. lipnja 2009. sa priloženim troškovnikom za objekt N4 (istovjetno objektu N5).

Suprotno prigovoru tuženika da tužitelj nije izvršio primopredaju navedenih grubih radova iz Zapisnika o primopredaji radova na izvedbi grubih građevinskih radova objekata N4 i N5 od 23. listopada 2009. (list 139. spisa) proizlazi da je nadzorni inženjer potvrdio da su u cijelosti izvedeni radovi na tim objektima.

Prvostupanjski sud pravilno smatra neosnovanom tvrdnju tuženika o dogovorenom načinu plaćanja (50.000,00 EUR po završetku grubih radova na objektima N4 i N5, a ostatak od 121.000,00 EUR po prodaji stanova u objektu N4) jer takvo što ne proizlazi iz Izjave od 10. srpnja 2009. (list 65. spisa) na koju se tuženik poziva.

U odnosu na naknadne (izvantroškovničke) radove po ispostavljenim računima (list 132. - 135. spisa) tužitelj je priznao da mu je tuženik platio radove po računu broj 9-G-2009 od 20. travnja 2009. u iznosu od 111.071,24 kn, po računu broj 10-2009 od 8. lipnja 2009. u iznosu od 297.338,76 kn te po računu broj 11-2009 od 8. lipnja 2009. iznos od 45.546,95 kn. Stoga proizlazi da je tuženik tužitelju za izvedene naknadne radove ostao u obvezi platiti još 76.145,60 kn i to po računu broj 16-G-2009 od 1. listopada 2009. iznos od 28.700,00 kn (da su radovi izvedeni ovjerio je nadzorni inženjer) i preostali iznos od 47.445,60 kn po računu broj 11-2009 od 8. lipnja 2009. koji je nadzorni inženjer ovjerio da su radovi izvedeni uz napomenu da su jedinične cijene dogovorene između izvođača i investitora. Potvrdom od 25. listopada 2008. (list 56. spisa) potpisanom i ovjerenom od tužitelja i tuženika je dogovorena cijena (kameni zidovi obračunavaju jedno lice suhozid 550,00 kn, dva lica 750,00 kn).

Stoga, po stajalištu ovog suda pravilno je prvostupanjski sud o osnovanosti zahtjeva tužitelja (točka I. izreke) zaključivao na temelju dokaznog sredstva čiju je dokaznu vrijednost ocijenio na temelju savjesne i brižljive ocjene svih odlučnih okolnosti (članak 8. ZPP-a). Kako vještačenjem, tako i iz drugih dokaza koji se nalaze u spisu, proizlazi valjano utvrđenje prvostupanjskog suda da tužitelj osnovano potražuje naknadu za obavljene radove na objektima N4, N5 i N6. No, pogrešno je utvrdio da je osnovano potraživanje u iznosu od 675.524,99 kn jer zbroj iznosa za koje je prvostupanjski sud utvrdio da je tužitelj u obvezi platiti (96.715,12 kn, 493.367,25 kn i 76.145,60 kn) ne daje taj iznos već iznos od 666.227,97 kn.

Zato je, na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a žalba tuženika djelomično odbijena kao neosnovana i prvostupanjska presuda potvrđena u dijelu točke I. izreke kojom je tuženiku naloženo plaćanje glavnice u iznosu od 666.227,97 kn sa zateznim kamatama od dospijeća do isplate, dok je primjenom odredbe članka 373. točke 3. ZPP-a žalba djelomično uvažena i prvostupanjska presuda preinačena u preostalom dijelu točke I. izreke kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 9.297,02 kn te je u tom dijelu ukinut platni nalog (članak 451. stavak 3. ZPP-a) i tužbeni zahtjev odbijen.

Suprotno žalbenim navodima tužitelja pravilno je prvostupanjski sud utvrdio na temelju dokumentacije da je osnovan tuženikov prigovor zastare za dio u kojem je tražio isplatu po povećanom tužbenom zahtjevu (na ročištu 4. rujna 2014. - list 257. spisa) budući da je od dospijeća tražbine navedenog u prijedlogu za ovrhu (23. studenog 2009.) pa do dana isticanja zahtjeva protekao trogodišnji zastarni rok iz članka 228. ZOO-a jer se radi o sporu iz trgovačkog ugovora.

Odluka o troškovima parničnog postupka je utemeljena na odredbama članka 154. stavka 3. i članka 155. ZPP-a budući da tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva.

Tužitelj svojom žalbom pobija odluku o troškovima postupka u dijelu u kojem je prvostupanjski sud odbio njegov zahtjev za naknadu putnih troškova punomoćnika tužitelja na relaciji Našice-Rijeka-Našice jer po stajalištu sudske prakse nema pravo ostvarivati naknadu tog troška na teret suprotne strane. Tužitelj neosnovano smatra kako on ima pravo predmetne troškove naplatiti od tuženika. Naime, Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09 i 142/12) nesumnjivo predstavlja osnovu za priznanje, između ostalog, i putnih troškova punomoćnika odvjetnika (Tbr. 45.). Međutim, uzimajući u obzir odredbu članka 155. stavka 1. ZPP-a, o tome da pri odlučivanju koji će se troškovi stranci naknaditi, sud uzima u obzir samo troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice, pravilno je zaključeno da zatraženi putni troškovi ne mogu teretiti suprotnu stranu u sporu. Dakle, riječ je o troškovima na koje punomoćnik doista ima pravo, ali ne od suprotne stranke u sporu, već od osobe s kojom je u ugovornom odnosu, dakle, koja ga je opunomoćila. Naime, prema popisu odvjetnika upisanih u odvjetničku komoru s poslovnim sjedištem u Rijeci postoji dovoljno odvjetnika koje je tužitelj mogao opunomoćiti za zastupanje ili kojima je punomoćnik tužitelja mogao dati zamjeničku punomoć. Ako je tužitelj htio da ga u Rijeci zastupa punomoćnik koji ima poslovno sjedište u Našicama to je njegovo pravo, i on će prema ugovoru s punomoćnikom isplatiti odvjetniku naknadu, ali ta naknada ne može teretiti protivnu stranu, jer se ne radi o potrebnom trošku.

Neosnovano tužitelj smatra da mu (točka III. izreke) nije priznat trošak izvođenja sudskog vještačenja u iznosu od 6.500,00 kn. Naime, tužitelju je priznat parnični trošak na ime nagrade i naknade punomoćniku u iznosu od 49.043,50 kn. Sud je utvrdio da se taj trošak odnosi na sastav podneska od 23. travnja 2012. u iznosu od 6.760,00 kn, za zastupanje na ročištu 27. travnja 2011 u iznosu od 1.690,00 kn, na ročištima 17. studenoga 2011., 14. veljače 2012. i 26. travnja 2012. u iznosu od po 3.380,00 kn, na ročištima 11. ožujka 2013., 26. lipnja 2014. i 4. rujna 2014. u iznosu od po 6.760,00 kn, te na ročištu za objavu presude 30. rujna 2014. u iznosu od 500,00 kn, što uvećano za porez na dodanu vrijednost od 9.673,50 kn (23% u iznosu od 1.943,50 kn i 25% u iznosu od 7.730,00 kn) daje iznos od 49.043,50 kn.

Tužitelju je priznat i trošak na ime sudske pristojbe za presudu u iznosu od 5.000,00 kn sukladno Tar. br. 2. st. 1. u vezi s Tar. br. 1. st. 1. Tarife sudskih pristojbi koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama – „Narodne novine“ broj: 26/03-pročišćeni tekst, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15) što daje ukupan iznos od 54.043,50 kn. Kako je tužitelju priznat trošak u ukupnom iznosu od 60.543,50 kn proizlazi da je u taj trošak uključen i trošak sudskog vještačenja u iznosu od 6.500,00 kn, iako tako nije navedeno u obrazloženju presude.

Tužitelj i tuženik su u žalbi istaknuli kako potražuju troškove nastale u povodu pravnog lijeka s osnove sastava žalbe i PDV, no, traženi im trošak nije dosuđen iz razloga što je tuženik žalbom uspio samo u neznatnom dijelu, a tužitelj sa žalbom nije uspio. Stoga je odlučeno kao u točkama IV. i V. izreke ove presude.

Zagreb, 21. veljače 2018.

Predsjednica vijeća
Bica Pelicarić, v. r.

Za točnost ispravka – ovlaštteni službenik
Brankica Čerman